

Nr 158.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 23 maj 1912.
» » » i Andra kammaren den 23 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af Kungl. Majts proposition angående utvidgad befogenhet för vattenfallsstyrelsen att ändra af styrelsen afslutade kontrakt, m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 26).

Till Konungen.

I en den 23 februari innevarande år till Riksdagen aflåten proposition, nr 51, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande af bifogadt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen medgifva, att vattenfallsstyrelsen må äga eftergifva fordran, härleddande sig från den styrelsen anförtrodda affärsrörelse, samt restituera belopp, som till gällande af sådan fordran inbetalts till styrelsen eller densamma underlydande verk eller förvaltning, i de fall, då åtgärd, som nu nämnts, må anses främja nämnda rörelse eller eljest vara skälig.

Hvad i ärendet anförts synes Riksdagen gifva vid handen, att vattenfallsstyrelsens befogenhet i det i den kungl. propositionen berörda hänseende bör utvidgas; i hvilket afseende Riksdagen vill ansluta sig till hvad de i ämnet hörda myndigheterna uttalat därom, att de afsedda ärendenas handläggning må blifva en styrelsens angelägenhet.

Riksdagen, som sålunda funnit sig böra medgifva vattenfallsstyrelsen den föreslagna befogenheten att eftergifva fordran, härleddande sig från den styrelsen anförtrodda affärsrörelse, samt restituera till gällande af sådan fordran inbetaldt belopp, har emellertid ansett, att med denna

utvidgade befogenhet bör förbindas skyldighet för styrelsen att i hvarje särskilt fall, efter af styrelsen i sådant afseende fattadt beslut, hos Eders Kungl. Maj:t göra anmälan däröm.

En sådan anmälningsskyldighet för styrelsen skulle nämligen, enligt Riksdagens förmenande, lämna möjlighet att i erforderlig mån öfva kontroll å styrelsens åtgärder i berörda afseende utan att på något sätt behöfva verka hämmande på styrelsens verksamhet.

Riksdagen har i anledning af Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning medgifvit, att vattenfallsstyrelsen må äga eftergifva fordran, härlede sig från den styrelsen anförtrodda affärsrörelse, samt restituera belopp, som till gällande af sådan fordran inbetalts till styrelsen eller densamma underlydande verk eller förvaltning, i de fall, då åtgärd, som nu nämnts, må anses främja nämnda rörelse eller eljest vara skälig; dock att styrelsen skall vara skyldig att för hvarje särskilt fall, efter af styrelsen i sådant afseende fattadt beslut, hos Eders Kungl. Maj:t göra anmälan i ämnet.

Stockholm den 23 maj 1912.

Med undersåtlig vördnad.
